

Molí de Feliu Castellet

Rupit i Pruitt

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Davallada - Pont de can Badaire
Emplaçament	Al final de la Davallada i a l'extrem nord-est del pont de can Badaire, sota el cingle on s'assenta la vila de Rupit
Alçada:	813 m.s.n.m
Coordenades:	
Latitud:	42.0224
Longitud:	2.46477
UTM Est (X):	455689
UTM Nord (Y):	4652402

Classificació

Número de fitxa	08901 - 230
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVI-XVII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Completament enrunat i cobert de vegetació.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08185A00309017
Fitxes associades:	
<u>Molins del gorg Negre</u>	
<u>Molí de can Badaire</u>	
<u>Pont de can Badaire</u>	
<u>Riera de Rupit</u>	
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat

Descripció

Restes d'una construcció aïllada i completament enrunada, coberta per l'abundant vegetació que cobreix la zona. S'observa una planta rectangular delimitada per quatre murs força aterrats i un possible accés.

Observacions:

Altres noms relacionats amb l'edifici: molí d'en Castellet.

Història

L'any 1570, el baró del terme de Rupit i Fornils concedeix una llicència al moliner de Rupit Joan Castellet per traslladar i reedificar dos molins que tenia a la riera de Sallent (nom antic de la riera de Rupit), més amunt del pont de cal Badaire (probablement al Gorg Negre). L'any 1622, els moliners Feliu Castellet i el seu fill Joan declaren tenir dos molins (un draper i un fariner) a la riera de Sallent, al costat de la roca que es trobava per sota del pont de la vila (actualment conegut com el pont de can Badaire). Podien agafar l'aigua de la riera i fer-hi rescloses, basses i recs, tot i que el domini directe era de Jacob Soler, moliner de Rupit. L'any 1636, Feliu Castellet arrenda per un període de 28 anys tots dos molins al ferrer Joan Vila i Manyà. L'any 1638, aquests molins foren reparats per un mestre de molins de Manlleu i tres serradors de Rupit, donat els seu mal estat de conservació. Segons la bibliografia consultada, durant bona part del segle XVII, aquests molins varen ser arrendats per diverses famílies de Rupit. Finalment, l'any 1778, en un inventari de la casa que la vídua del moliner Francesc Castellet tenia sota la vila de Rupit, es tornen a esmentar dos molins fariners (un d'ells amb blanquejador) i un de draper amb tota la seva maquinària.

A principis del segle XX, en aquest molí s'hi feien botons. El 18 d'octubre de l'any 1940 (festivitat de Sant Lluc), un fort aiguat va malmetre bona part dels molins que hi havia documentats a la vila de Rupit. La majoria ja no van tornar a funcionar mai més.

Bibliografia

BANÚS I BLANCH, Miquel (1986). *Rupit, pàgines de la seva història*. Barcelona: Montblanc-Martín, p. 24, 100.

BANÚS, Miquel (2002a). "Antics oficis al Collsacabra. El moliner". *Els Cingles de Collsacabra*, any XXIII, núm. 48, p. 18.

PARÉS I GANYET, Quirze (1985). *La despoblació rural i les masies del Collsacabra*. Barcelona: Fundació Salvador Vives Casajuana, p. 114, 390, 461.

ROMA I CASANOVAS, Francesc (2018a). *Molins del Collsacabra. Història i inventari*. Valls: Cossetània Edicions, p. 148-152, 177.

